

РЕШЕНИЕ

№ 578

гр. София, 31.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6814** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на К. Р. Д. и И. Б. Д., срещу Заповед № РПН19-РА50-74/23.05.2019г. на гл.архитект на район „П.“-Столична община, с която се разрешава изработване на проект за ПУП-ИПР за УПИ VI-691 /ПИ с кад. идент. № 44063.6228.3602 по КККР/ и УПИ V-686 в кв. 22 по регулационния план на [населено място].

В жалбата се твърди, че решението, въпреки позитивния си диспозитив, засяга негативно техните права и интереси и се иска неговата отмяна. По същество се твърди, че не са изпълнени указанията, дадени с Решение № 2108/27.03.2019г. по адм. д. № 1361/2019г. на АССГ.

Допълнително се сочи, че никъде в заповедта не е посочено правното основание, на основа на което е поискано процесното разрешение за изработване на пран за изменение на неприложената регулация спрямо собствения им имот по сега действащия регулационен план, а именно §6, ал.2 и ал.4 и §8, ал.1, ал.2, т.3 от ПР на ЗУТ. В заповедта било прието, че е поискано разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП без каквото и да е правно основание. Соочи, че видно от подаденото искане от 03.09.2018г., с вх. № РПН-18-ГР94-3158/03.09.2018г. и влязло в законна сила Решение, постановено по адм. д. №10482/2018г. на АССГ за отмяна на мълчалив отказ по същото заявление е видно, че изрично искането е заявено по реда на

цитираните параграфи от ПР на ЗУТ. Счита за неоснователно позоваването в заповедта на чл. 131, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗУТ, на които разпоредби никога не са се позовавали. Счита, че с последното, е подменено правното основание на искането, като по този начин се възлагат и задължения на жалбоподателите, които не се следват. Счита, че разпоредбата на §8, ал.2, т.3 от ПР на ЗУТ представлява самостоятелно основание за изменение на действащ ПУП – дворищнорегулационен план, който не е бил приложен в срока по §6 от ПР на ЗУТ, т.е. не е нужно съгласието на собственика на съседния имот, докато в хипотезата на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ такова съгласие се изисква. Твърдят, че като собственици на ПИ VI-691, спрямо който е прекратено отчуждителното действие, каквото е имал влезият в сила, но неприложен към 31.03.2001г. план /дворищнорегулационен/ е поискано вътрешната регулационна линия да бъде поставена в съответствие със съществуващата имотна граница на ПИ, одобрена със Заповед № РД-09-3461 /06.12.1994г. на Кметския наместник на ТОА П.-С. за попълване на кадастралната основа, съответстваща на Заповед № РД-18-18 от 07.04.2017г. на ИДАГКК за КККР по отношение на границата между тях. Сочи, че ако собственикът на парцел №V-301 /УПИ V-686/ беше заплатил придаваемата част от имота на жалбоподателите при действието на предходния дворищнорегулационен план, действал от 1965г. до 21.05.1990г., то не би било налице влязло в сила Решение на СГС по гр. дело № 144/1994г. на П Б отделение със скица, неразделна част от същото. Счита, че при действието на сега действащия ПУП, предвид цитираното съдебно решение и влязлата в сила Заповед № РД-09-3461/06.12.1994г. на Кметския наместник на ТО П., собственикът на парцел V-686 не е имал законно основание да приложи плана. Сочи, че имотната граница между двата имота е установено по съдебен ред на основание чл. 32, ал.1, т.2 от ЗТСУ, възпроизведени в чл. 54, ал. 2, изр. първо от ЗКИР, и по силата на влязлото в сила съдебно решение на СГС, въз основа на което е издадена Заповедта на Кметския наместник на ТОА П. от 1994г., с която се попълва кадастралния план и кадастралната основа на имота с пл. 691 от съседния имот пл. 686 в кв. 22. Сочи, че одобрената към момента кадастрална карта на района със Заповед № РД-18-18 от 07.04.2017г. преповтаря границите на цитираната Заповед на Кметския наместник на П.. Моли за отмяна на оспорения акт.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателите се явяват лично и се представляват от адв. Б. с пълномощно по делото. Поддържат жалбата на заявените основания, депозират подробни писмени бележки и молят за отмяна на оспорения акт. Претендират разноски, за които представят списък.

Ответникът главен архитект на район П. СО не изпраща представител и не заявява становище по спора.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

След като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество предвид Определение № 14453/29.10.2019г. по адм. д. № 11816/2019г. на ВАС. В същото е прието, че производството пред главния архитект на район П. е иницирано по заявление по § 8, ал. 2, т. 3 от ПР ЗУТ на настоящите жалбоподатели. След протекло съдебно производство по оспорване на отказ за издаване на исканото разрешение, приключило с Решение № 2108/27.03.2019 г. по адм. д. № 1361/2019 г. на Административен съд – София-град, преписката е върната на административния орган със задължителни

указания. С процесния административен акт по заявлението на настоящите жалбоподатели е издадена заповед, с която на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ им е разрешено изработване на проект за изменение на подробния устройствен план – изменение на план за регулация, в описания териториален обхват. В случая административният орган е издал акт с привидно положителни последици за жалбоподателите, но с различно правно основание от това в заявлението. Поради това причина за завеждане на делото е поведението на административния орган, който не се е произнесъл в рамките на направеното искане. Независимо, че главният архитект на район П. е разрешил изработване на проект за изменение на подробния устройствен план, посоченото основание на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ е приложимо в различно производство от това по § 8, ал. 2, т. 3 от ПР ЗУТ, при различни фактически основания за издаване на административния акт. Освен това приложеният към заявлението проект също е с правно основание § 8, ал. 2, т. 3 ПРЗУТ за поставяне на вътрешните регулационни линии на имотите по съществуващата имотна граница.

Предвид така изложеното в Определение № 14453/29.10.2019г. по адм. д. № 11816/2019г. на ВАС настоящето изследване е съсредоточено върху подаденото заявление от жалбоподателите, произнасянето на административния орган със Заповед № РПН19-РА50-74/23.05.2019г. и съответствието на последното със задължителните указания, дадени с Решение № 2108/27.03.2019г. по адм. д. № 1361/2019г. на АССГ.

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че К. Р. Д. и И. Б. Д. са собственици на имот УПИ VI-691, кв. 22 по плана [населено място], съответстващ на имот с идент. № 44063.6228.3602. Съседен е имот УПИ V-686, кв. 22 по плана на [населено място].

За [населено място] е налице действащ регулационен план, одобрен със Заповед № РД-09-129 от 21.05.1990г. на Председателя на ИК на ОбНС П., ЧИРП, одобрен със Заповед № РД-09-128 от 09.04.1999г. на Кмета на район П. и стар регулационен план на [населено място], одобрен със Заповед № 237 от 18.08.1965г. на Зам. Председателя на ИК на СГНС.

Със Заповед № РД-18-18/07.04.2017г. на ИД на АГКК е одобрена кадастралната карта на [населено място]. Със заповед № РД-09-3461/06.12.1994г. е попълнена кадастралната основа на имоти с пл. 691 и 686 в кв. 22 по плана на [населено място], съобразно скица, приложена към заповедта.

Със Заповед № РД-09-63/06.04.1998г. на Кмета на район П. СО е одобрено попълване на кадастрална основа на съществуващата на място [улица], [населено място] и границите на имоти за улица пр. №685, 692, кв. 30 и за имоти 686, 691, кв.22.

С Решение на СГС от 01.08.1994г. е признато за установено, че имотната граница между имоти с пр. № 691 и 686, кв. 22 по плана на [населено място] минава по линия Б-В, обозначена на скица 4, която е неразделна част от решението на съда.

Нанесената в кадастралната карта на [населено място] граница между имот с идент. № 44063.6228.3602 (691) и № 44032.6228.3605 (686) съответства на попълнената граница със Заповед № РД-09-3461/06.12.1994г. на Кмета на район П., съгласно съдебното решение на СГС.

С одобрения план със Заповед № 237 от 18.08.1965г. на Зам. председателя на ИК на СГНС се е предвиждало урегулиране на имотите с пл. 299 и пл. 301, като съгласно същия, част от имот с пл. 299 се придава към УПИ V-301 и част от ПИ с пл. 301 се придава към УПИ VI-299.

Със сега действащия регулационен план, одобрен със Заповед РД-09-129/21.05.1999г. е предвидено изменения на одобрения предходен план /1965г./ относно регулационните граници между УПИ V-301 и УПИ VI-299, кв. 22. Регулационният план е изработен върху кадастралната основа, в която са нанесени имоти пл. №691 и пл. № 686. Частта от имот с пл. 691 /стар. Пл. №299/ се придава към УПИ V-686 /стар пл. №301/, отреден за имот с пл. № 686. Към УПИ VI-691 /стар пл. № 299/ се придава част от съседния ПИ с пл. № 686 /стар 301/. За придаваемата част към УПИ V-686 от ПИ 691от кв. 22 на [населено място], няма данни да са уредени сметките по регулация.

Със заявление до гл. архитект на район П. № РПН18-ТР94-3158/03.09.2018г. жалбоподателите са искали даване на разрешение за тяхна сметка да се изработи проект за ПУП – ИПР по реда на чл. 6, ал. 2 и ал. 4 и § 8, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ПРЗУТ. Към заявлението са приложени документи, доказващи правата на заявителите. Приложени са писмени доказателства, включително и приложени решения на съдилища, влезли в сила и обективната сила на пресъдено нещо по тях е задължителна за всички, които са обвързани от тези решения, включително и органи на администрацията. Жалбоподателите, като собственици на поземления имот VI-691, спрямо който е прекратено отчуждителното действие, каквото е имал влезлият в сила, но неприложен към 31.03.2001г. дворищнорегулационен план са поискали, видно от приложеното геодезическо заснемане, вътрешната регулационна линия на имота им да бъде поставена в съответствие със съществуваща имотна граница на поземления им. Видно от приложена скица № 15-582872-20.11.2017г. на СГКК С., имотът е нанесен в КККР. По същество жалбоподателите са искали изменение на вътрешната регулационна граница между собствения си имот УПИ VI-691 и съседния УПИ V-686. В приложимия общ срок, важащ за процедурите по § 8 ПР ЗУТ, по повод заявлението на жалбоподателите няма произнасяне със заповед, с която да го уважи заявлението или да постанови отказ. Формиран е формиран мълчалив отказ, отменен с влязло в сила Решение №7186/30.11.2018г. по адм. д. 10482/2018г. по описа на АССГ и делото е върнато като преписка за ново произнасяне.

В тази връзка е издадена Заповед №РПН19-РА50-6/16.01.2019г. на Главния архитект на район П. СО, с която е отказано исканото разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП – ИПР, при следните мотиви: Искането е направено от заинтересовани лица по смисъла на чл. 135, ал.1 от ЗУТ във връзка с чл. 131, ал. 1 и ал.2, т.1 от ЗУТ, като собственици на имот пл. 299, за който е отреден парцел VI-299 от кв.22 по отменен план за регулация на [населено място] /1965г./, от който имот е образуван имот с идент. № 44063.6228.3602 по КККР на дело Л. Искането е възприето като промяна на регулационната граница между УПИ VI-691 и УПИ V-686, кв. 22 и поставянето ѝ в съответствие с границата на имотите по кадастралната карта. За производството е уведомено заинтересованото лице Л. А. след справка в кадастъра, във връзка с което лицето е депозирало копие на одобрен архитектурен проект, заверен „вярно с оригинала“. Новопроектираната регулационна линия между двата имота се явява недопустима, поради разстоянието ѝ от законно построена сграда м УПИ V-686, кв.22 по плана на [населено място], образуван от парцел V-301, кв. 22 по плана на [населено място]. С исканото изменение се нарушават изискванията на чл. 31, ал.1, т.1 от ЗУТ, тъй като новопроектираната регулация се явява на по-малко отстояние от изискуемото от 3 метра. С оглед това и на основание чл. 15, ал. 9 от ЗУТ във връзка с §21 от ЗУТ, е отказано исканото разрешение за изработване на проект за

изменение на ПУП.

Заповед №РПН19-РА50-6/16.01.2019г. е отменена като незаконосъобразна с Решение № 2108/27.03.2019г. по адм. д. № 1361/2019г. на АССГ и делото е върнато като преписка за ново произнасяне съобразно задължителните за административния орган мотиви по тълкуване и прилагане на закона. В рамките на съдебното производство по адм. д. № 1361/2019г. на АССГ е установено, че със заявление до гл. архитект на район П. № РПН18-ТР94-3158/03.09.2018г. жалбоподателите са искали даване на разрешение за тяхна сметка да се изработи проект за ПУП – ИПР по реда на чл. 6, ал. 2 и ал. 4 и § 8, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ПРЗУТ. Установено е, че действащият план не е приложен, съгласно дефиницията от §8, ал.1 от ПР на ЗУТ, поради непровеждане на процедурата по уреждане на сметките по регулация, вкл. към момента на приключване на съдебното производство. Установено е още, че предпоставките по § 8, ал. 4 от ПР на ЗУТ, регламентиращи отказ не са налице, поради което следва да бъде издадено разрешение за исканото проектиране на изменение на ПУП.

Изрично е посочено на гл. архитект, че разпоредбата на §8 ал.2, т.3 от ПР ЗУТ представлява самостоятелно основание за изменение на действащ ПУП /дворищнорегулационен план/, който не е бил приложен в преклузивния шест месечен срок от влизането в сила на 31.03.2001г. ЗУТ, т.е. без съгласието на собственика на УПИ V-686. Посочено е още, че наличието или липсата на законно изграден строеж в съседен на жалбоподателите имот, не следва да е предмет на производството, при задължителни влезли в сила съдебни актове, по които са установени имотните /кадастрални/ граници на имота на жалбоподателите. Посочени са предпоставките, които е трябвало да се вземат предвид от главния архитект за даване на становище на кмета за издаване на заповед, а именно: наличие на влязъл в сила дворищнорегулационен план, заварен от ЗУТ; предвижданията на същия да включват придаване на части от поземлени имоти от/или към парцелите /УПИ/, планът да не е приложен - да няма заемане и заплащане на придаваемите места.

В заключение и предвид събраните по адм. д.№ 1361/2019г. доказателства, вкл. СТЕ, съдът е приел, че органът е длъжен да издаде позитивен акт по подаденото до него заявление за разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП.

Издадена е процесната Заповед № РПН19-РА50-74/23.05.2019г. на гл.архитект на район „П.“-Столична община, с която се разрешава изработване на проект за ПУП-ИПР за УПИ VI-691 /ПИ с кад. идент. № 44063.6228.3602 по КККР/ и УПИ V-686 в кв. 22 по регулационния план на [населено място]. Същата заповед обаче е правно обоснована с разпоредбите на чл. 134, ал. 2, т. 2 във вр с чл. 135, ал. 1 във вр. с чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. Последното представлява нарушение на административно производствените правила, следствие на което е нарушен материалният закон.

На първо място налице е произнасяне в несъответствие с задължителните за административния орган мотиви на Решение № 2108/27.03.2019г. по адм. д. № 1361/2019г. на АССГ. В същото изрично е посочено по кой ред следва да бъде разгледано Заявление с вх. № РПН18-ТР94-3158/03.09.2018г. налице е обвързваща сила на мотивите спрямо страните, участвали по адм. д. № 1361/2019г. От друга страна по административната преписка не се установяват нови факти и обстоятелства, които от своя страна да обосноват прилагането на друг ред, в случая по чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Нещо повече, с решението на АССГ са дадени са задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, включително и че са налице предпоставките за удовлетворяване на искането на К. Р. Д. и И. Б. Д.. В цитираното решение, както и в

Определение № 14453/29.10.2019г. по адм. д. № 11816/2019г. на ВАС е дадено ясно разграничение между производствата по реда на чл. 134, ал. 2 от ЗУТ и § 8, ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ, което обосновава правния интерес на жалбоподателите да оспорват позитивен за тях акт, както и правните последици от различните редове по които се процедира.

На следващо място съдът счита, че отново не е отговорено на подаденото Заявление с вх. № РПН18-ТР94-3158/03.09.2018г. в което изрично е посочено, че се иска изменение на плана за регулация по §6, ал. 2 и ал. 4 във вр. с § 8, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ. В този смисъл липсват мотиви в Заповед № РПН19-РА50-74/23.05.2019г., което винаги е съществено процесуално нарушение. Неясна остава причината, поради която административният орган е приел, че е приложима хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ за процесния случай. По искането за ПУП-ИПР предпоставките, които е трябвало да се вземат предвид от главния архитект за даване на становище на кмета за издаване на заповед, следва да са: наличие на влязъл в сила дворищнорегулационен план, заварен от ЗУТ; придвижданията на същия да включват придаване на части от поземлени имоти от/или към парцелите /УПИ/, планът да не е приложен - да няма заемане и заплащане на придаваемите места. Освен това следва да бъде установено съществуващата имотна граница дали е кадастралната такава, съобразно мотивите към Определение № 14453/29.10.2019г. по адм. д. № 11816/2019г. на ВАС.

При гореизложените съображения се налага извода, че Заповед № РПН19-РА50-74/23.05.2019г. на гл. архитект на р-н П., СО следва да бъде отменена като незаконосъобразна и делото да бъде върнато като преписка на административния орган за ново произнасяне по Заявление с вх. № РПН18-ТР94-3158/03.09.2018г. при съобразяване с мотивите на настоящото решение. При този изход на спора, в полза на жалбоподателите следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в размер на 980 лева, съгласно представен по делото на л. 111 списък по чл. 80 от ГПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Р. Д. и И. Б. Д., срещу Заповед № РПН19-РА50-74/23.05.2019г. на гл.архитект на район „П.“-Столична община, с която се разрешава изработване на проект за ПУП-ИПР за УПИ VI-691 /ПИ с кад. идент. № 44063.6228.3602 по КККР/ и УПИ V-686 в кв. 22 по регулационния план на [населено място], като незаконосъобразна.

ВРЪЩА делото като преписка на Кмета на район П. СО за процедиране по заявлението на лицата при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Осъжда Столична община да заплати в полза на К. Д. и И. Д. от [населено място] сумата от 980 (деветстотин и осемдесет) лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от връчване на съобщението за изготвянето му

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: